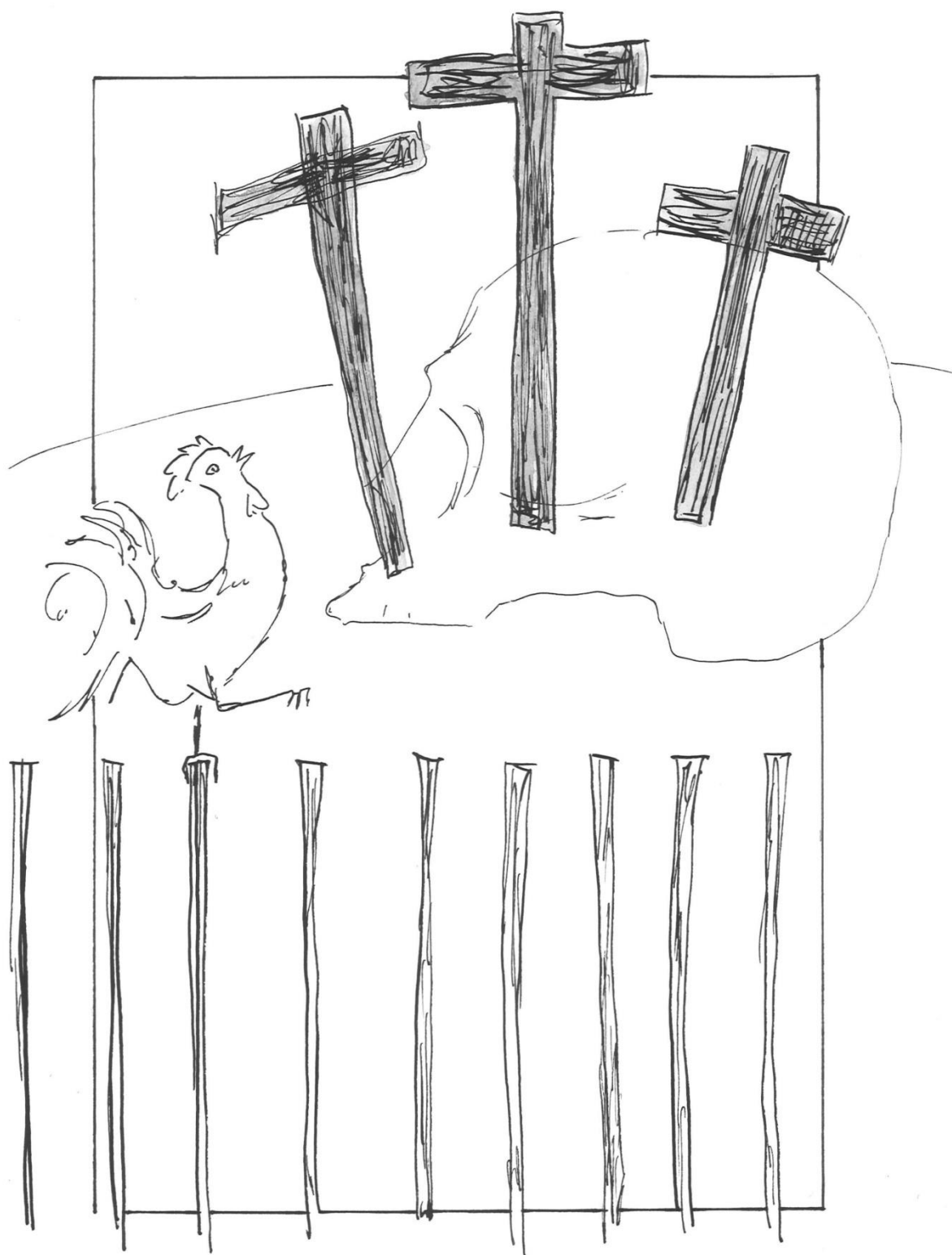

**Petr ho však znovu zapřel.
Vtom právě kohout zakokrhal.**

**Petr ho však znovu zapřel.
Vtom právě kohout zakokrhal.**

VELKÝ PÁTEK CYKLU B

Evangelium (Pašije: Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27)

Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“ On odpověděl: „Nepatřím.“ Stáli tam sluhové a strážci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se. Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu odpověděl: „Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učil v synagoze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal.“ Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál přítom, dal Ježíšovi políček a řekl: „Tak odpovídáš veleknězi?“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné. Jestliže však správně, proč mě biješ?“ Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Řekli mu: „Nepatříš také ty k jeho učedníkům?“ On zapíral: „Nepatřím.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uťal ucho, řekl: „Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“ Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhal.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel (...) do veleknězova dvora. (...) Vyšel (...) ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. Do veleknězova dvora vstupují dva učedníci: „přední učedník“ Petr a učedník bezejmenný, zpravidla ztotožňovaný s Janem, který jim oběma vstup zprostředkuje. Tím však jeho úloha v tomto textu končí; zapření Ježíše je pak výhradní Petrovou rolí.

Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“ On odpověděl: „Nepatřím.“ (...) Také Petr u nich (služebníků) stál a ohříval se. Petrovo první zapření je převrácením Ježíšových slov, kterými Ježíš zjevil svou totožnost v Getsemanské zahradě. Popis Petra jako učedníka připomíná, že se jedná o toho, který vyznal janovskou víru v Ježíšovo slovo (srov. Jan 6,68-69). Vypravěč krátce přesune pozornost ke služebníkům, kteří si ve dvoře rozdělali oheň. Tito služebníci patrně Ježíše zatkli a odvedli; jako s nimi v Getsemanech byl Jidáš, je s nimi nyní i Petr. Přiblížil se tak ke straně těch, kteří se přidali na „cestu tmy“ a vzdaluje se od světla světa, Ježíše, do temnoty.

Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Petrovo zapření je přerušeno Ježíšovým výsledkem, kdy jsou mu kladeny zřejmě obecné otázky „na jeho učedníky a učení“. Ježíš odkazuje na to, že zvěstoval veřejně a zmiňuje své působení „v synagóze a v chrámě“, přičemž použitý tvar slovesa odkazuje na to, že toto zvěstování je již definitivně uzavřeno. Naznačuje se tu, že ačkoliv přímé učení skončilo, Ježíšovo slovo je stále k dispozici. Bylo hlášáno v minulosti a jeho důsledky stále trvají. V Ježíšově nepřítomnosti je třeba jít za jeho učedníky, kteří slyšeli, co říkal. Veleknězova otázka je tak zodpovězena, protože učení a učedníci patří neoddělitelně dohromady. Ježíšovo učení najdeme právě mezi nimi.

Jeden ze služebníků velerady (...) dal Ježíšovi políček a řekl: „Tak odpovídáš veleknězi?“ Ježíšova odpověď na tuto situaci se zaměřuje na pravý význam události. Žádá, aby, pokud mluvil nesprávně, to útočník dokázal, jinak má vysvětlit své jednání. Má-li být políček trestem za rouhání, je třeba přednést svědectví, pokud však Ježíš říká pravdu, odsuzuje se služebník vlastním jednáním. Zde je patrná tradice o Ježíšově nevinnosti přítomná jak v janovské, tak v synoptické tradici. Ježíš však není pouze nevinný; zjevil pravdu, která však byla odmítnuta.

Petr to však znovu zapřel. Vypravěč se znovu vrací k Petrovi, jednomu z těch, který slyšel, co Ježíš říkal. Znovu dostává otázku na svou příslušnost k učedníkům, a téměř doslova zopakuje své první zapření, které vytvoří rámec kolem Ježíšových pokynů, že ti, kdo chtějí slyšet, co učil, mají jít k těm, kdo ho slyšeli. Další vazba se objeví s připomínkou Petrova zásahu s mečem, kterým uťal Malchovi pravé ucho. Obvinění příbuzného nelze odmítnout, Petr však trvá na svém. Petr tedy popírá jakoukoli vazbu s Getsemanskou zahradou, Ježíšem i s jeho učedníky, s nimiž se tam často setkával.

Vtom právě kohout zakokrhal. Ježíšova slova určená Petrovi (Jan 13,38) se stala skutečností. Naplnění Ježíšova příslibu v kokrhajícím kohoutovi naznačuje důležitou skutečnost: Ježíšovy přísliby se naplní. Jako se naplnilo toto proroctví, naplní se i proroctví o tom, že slovo, které Ježíš mluvil, budou moci budoucí pokolení nalézt u těch, kteří slyšeli Ježíše, dokonce i u Petra.

SHRNUTÍ

Text tvořící pomyslné druhé dějství pašijí podle Jana není pouhým popisem jedné části Ježíšova utrpení. Nabízí pomyslné zrcadlo učedníkům (a to v každé době, včetně nás!), důležitým tématem je Ježíšovo učení a provázanost právě s osobou každého učedníka, v závěru pak výrazně naznačuje, že Ježíšovy přísliby se splní. Nemůžeme tedy popřít, že se jedná o úryvek mnoha vrstev, který může zasáhnout naše postoje velmi hluboce.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Dřív měli králové běžně žezlo, trůn, vojáky, palác, bohatství... Ježíš byl také král – a co tedy měl on? Když to nakonec srovnáme, co je pro boží království vlastně důležité? Co musíme mít i my, abychom mohli do Ježíšova království vstoupit – a to nejen až na věčnosti, ale i tedy a teď?

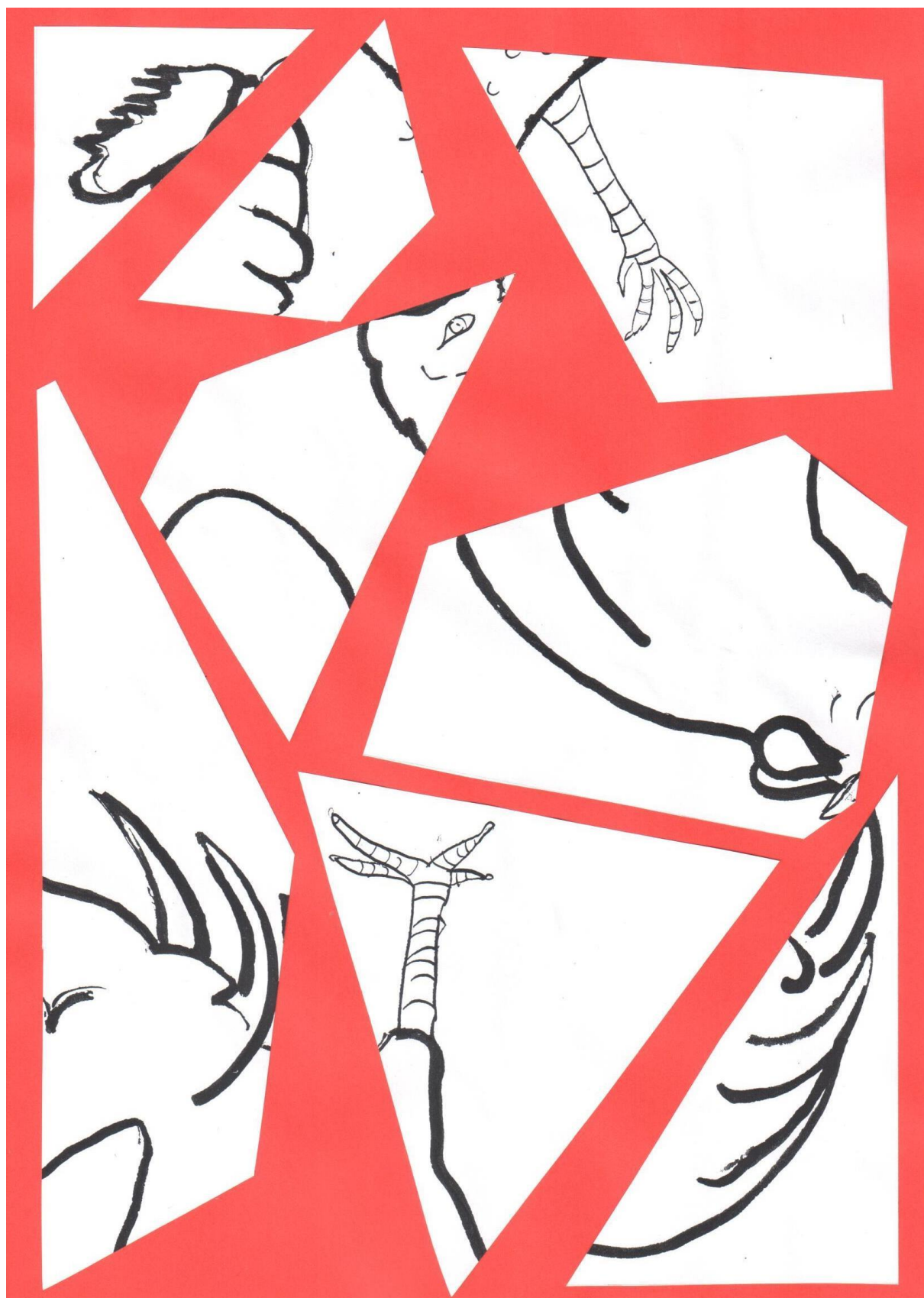
Starší:

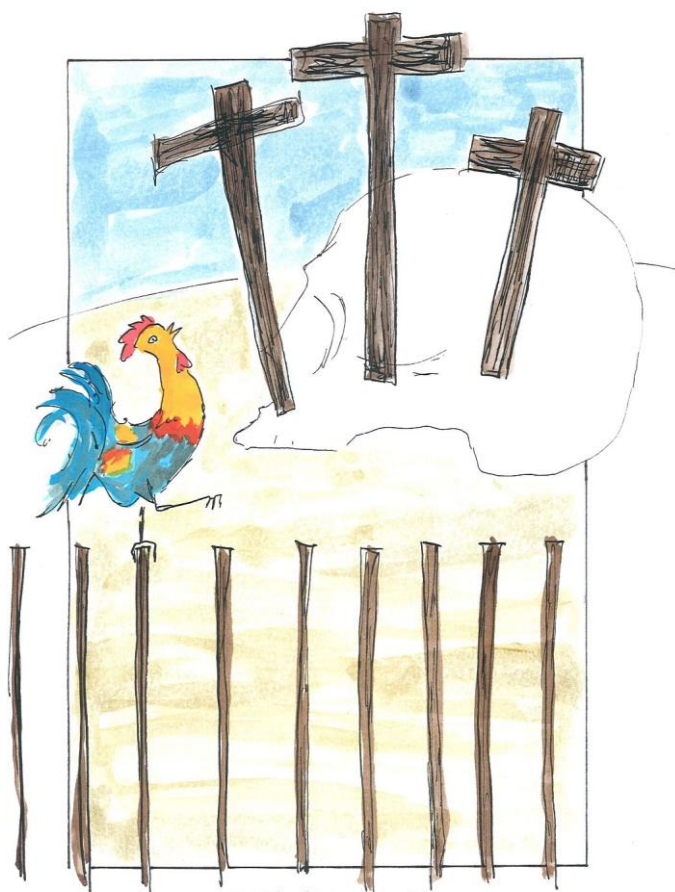
Jednou rukou si nahmatejme tep na své druhé ruce. Vnímejme chvíli ten neustálý proud krve, který nás oživuje. Modleme se: „Pane, oživ mě ty sám! Vlij a vlévej do mne svůj život lásky! Pulzuj v mém životě. Potřebuji Tě!“

Zkusme si

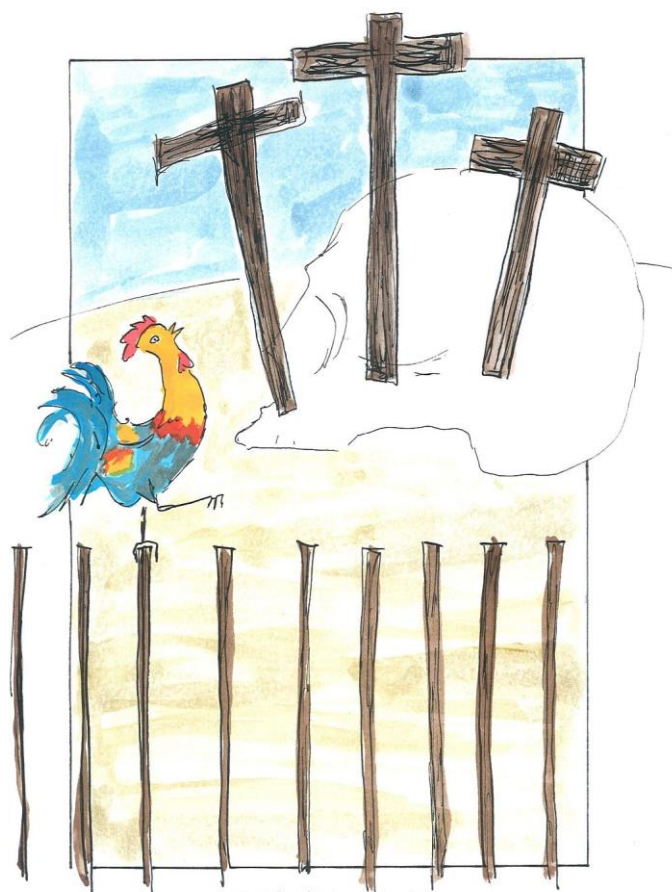
Mladší i starší:

Zkuste složit a případně vybarvit přiložený obrázek kohouta. Až do neděle si ho nechte někde vystavený, aby nám připomínal, že máme být Ježíši věrní. Můžete se také zamyslit nad tím, kdy jste Ježíši věrní příliš nebyli a jestli bude možné následky nějak napravit.

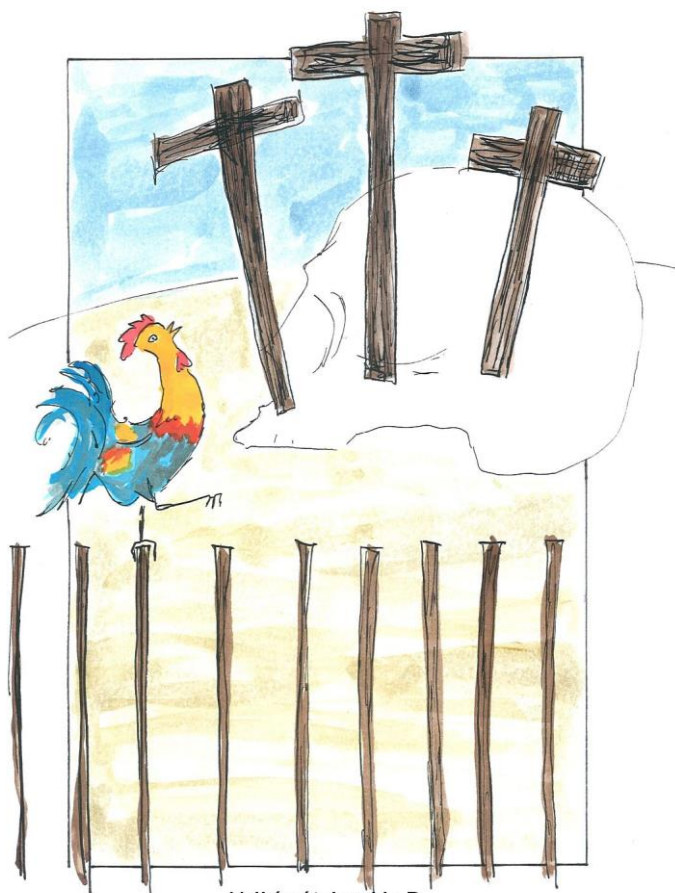

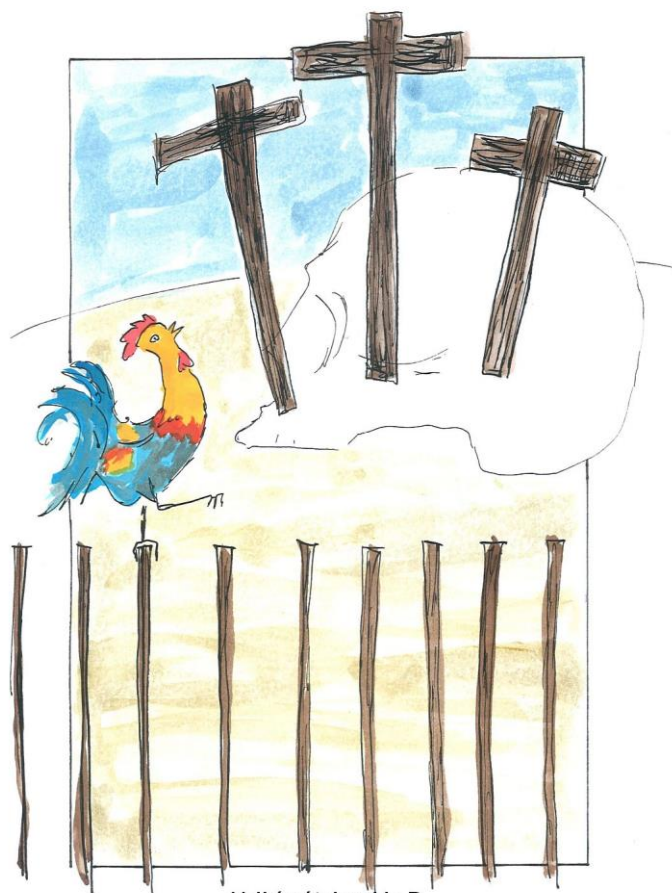
Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27

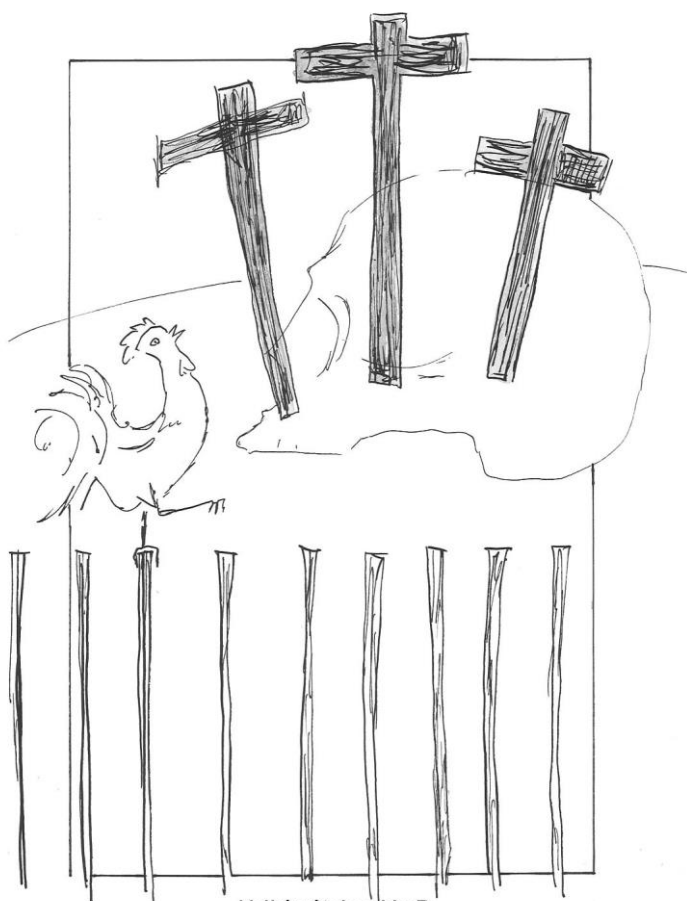
Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27

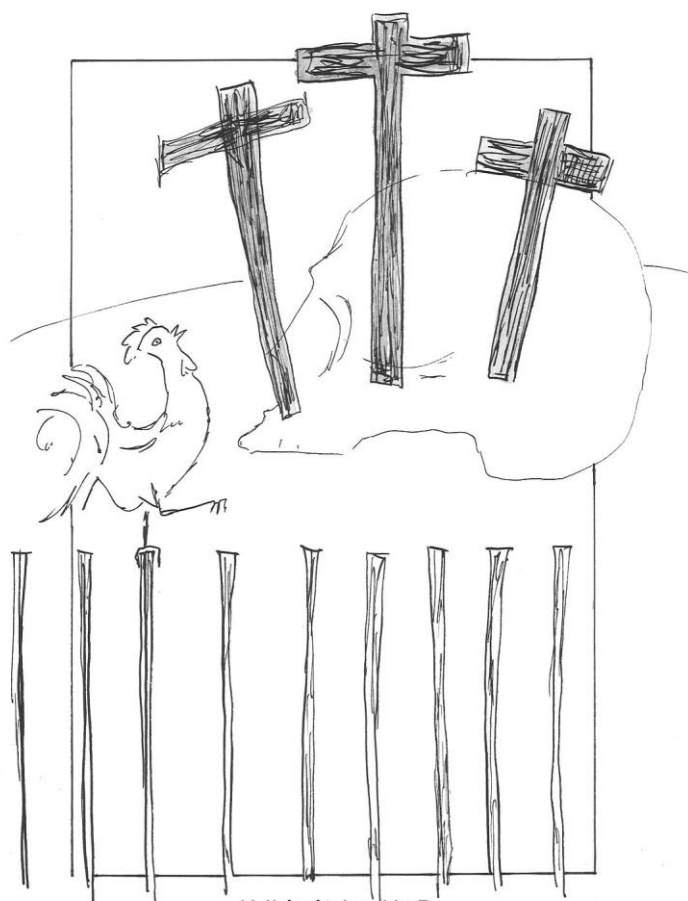
Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27

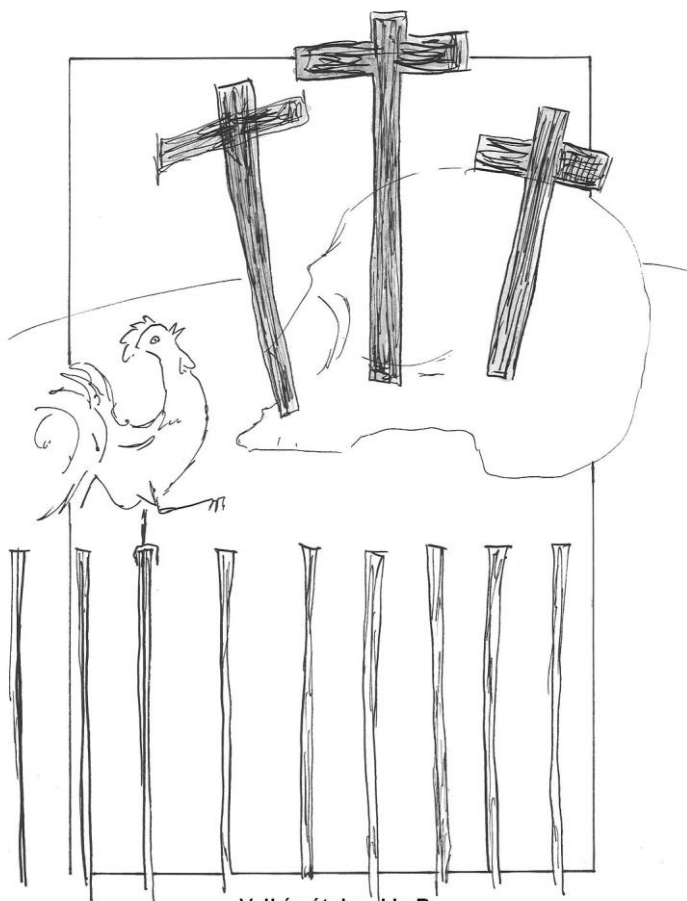
Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27

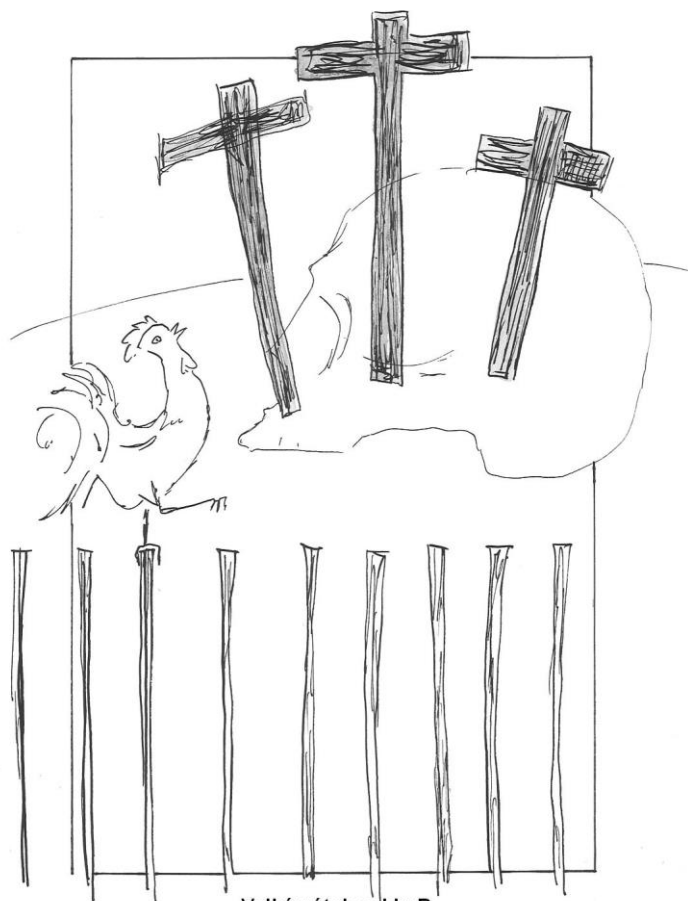
Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27

Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27

Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27

Velký pátek cyklu B
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-27